

إثنا عشر رسالة

[40] شك و تردد خاطر طهارت أُو منقض نمیشود بلکه همان مستطهر است و وضو براو واجب نیست اما اعاده وضو سنت است ششم اگر متوضی العیاذ بالله مرتد شود و بعد از آن توبه کند وضو منقض نمیشود بلکه بر حال استمرار باقیست اما اعاده وضو سنت است و با انتقاض وضو وجوب اعاده قولی هست ضعیف و بی مستند هفتم شیخ طوسی رحمه الله تعالی در تهذیب و استبصار حکم کرده است که بعد از قص شارب و تقلیم اظفار و نتف ابط اعاده وضو مستحب بدلیل روایت ابی بکر حضری از مولای ما ابی جعفر الباقر علیه السلام اما روایت دیگر وارد شده که بدعت و حدیث زراره نیز نفی استحباب میکند پس اولی حمل وضو بر شستن دستست چنانچه صریحست در روایت حلبی از مولای ما ابی عبد الله الصادق علیه السلام وارد شده و مثل آن در باب مضافه مجوس و مس کلب در استبصار مذکور است هشتم قرقره در شکم سبب استحباب اعاده وضو میشود و موثقه مضمربه سماعه را که ظاهر آن وجوبست در استبصار بر استحباب حمل کرده است پس مجموع وضوءات مستحبه با این هشت اخیر پنجاه و شش باشد فرع اقرب و اقوی آنست که مس اسم نبی صلوات الله علیه و اسم زهراء بتول سلام الله علیها و اسماء سایر انبیاء علی نبینا وعلیهم السلام بیوضو حرام است از باب توفیر و تعظیم
